

SENATUL ROMÂNIEI

Domnului Secretar General Ion MORARU

Stimate Domnule Secretar General

Urmare adresei Dumneavoastra nr.B151 din 17.03.2011, vă transmitem, alăturat, avizul Consiliului Legislativ referitor la **propunerea legislativă privind protecția persoanelor de interes public.**

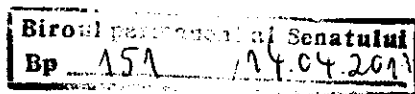
Totodată, în vederea facilitării analizei juridice a proiectelor, vă înaintăm, pentru fiecare dintre acestea, fișele actelor normative incidente reglementărilor propuse, cu toate intervențiile legislative suferite, astfel cum rezultă din evidența legislativă a Consiliului Legislativ.

Cu deosebită considerație,

PREȘEDINTE

dr. Dragoș ILIESCU

București
Nr.165/13.04.2011

AVIZ
referitor la propunerea legislativă privind protecția
persoanelor de interes public

Analizând **propunerea legislativă privind protecția**
persoanelor de interes public, transmisă de Secretarul General al
Senatului cu adresa nr.B151 din 17.03.2011,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.(1) lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare agravarea răspunderii penale în cazul săvârșirii anumitor categorii de infracțiuni împotriva persoanelor fizice care „desfășoară raporturi individuale de muncă în cadrul unei instituții publice” sau care „desfășoară activități în cadrul instituțiilor publice în baza unor contracte numite sau nenumite, inclusiv în ONG-uri pe baza contractelor de voluntariat”, persoane denumite, în mod generic „persoane de interes public”, aflate în exercitarea atribuțiilor de serviciu sau în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu.

Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte din categoria legilor organice, fiind incidente prevederile art.73 alin.(3) lit.h) din Constituția României, republicată, iar în aplicarea dispozițiilor art.75 alin.(1) din Legea fundamentală, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. Din punct de vedere terminologic, precizăm că, în limbajul juridic, noțiunea de „interes public” este utilizată pentru a caracteriza o activitate, un bun sau o persoană juridică, și în nici un caz o persoană

fizică, astfel cum se propune în proiect. O astfel de persoană ar putea, eventual, să fie caracterizată prin faptul că desfășoară o activitate de interes public, dar nu prin aceea că ar fi ea însăși „de interes public”.

Pe de altă parte, noțiunea de „instituție publică”, prevăzută la **art.1**, nu este suficient de clară pentru a defini sfera „persoanelor de interes public” avută în vedere de proiect. Astfel, Constituția se referă atât la „instituții publice”, cât și la „autorități publice”, la „instituții de interes public”, la „organe de specialitate ale administrației publice centrale” sau la „autorități administrative autonome”. În plus, în legislație nu există o modalitate unitară de reglementare a naturii juridice a persoanelor juridice avute în vedere de proiect, iar o interpretare restrictivă ar face inaplicabile dispozițiile proiectului în situația în care, în actul de înființare a unei astfel de „instituții publice” nu s-ar prevedea în mod expres că natura acesteia este aceea de „instituție publică”.

Pe de altă parte, **art.1** nu este corelat cu **art.2**, care se referă și la „instituții finanțate din fonduri publice”.

Față de cele de mai sus, este necesară stabilirea corectă a unei terminologii cu care proiectul să opereze.

3. În ceea ce privește persoanele care desfășoară activități „în „ONG-uri pe baza contractelor de voluntariat”, avute în vedere de **art.1 alin.(2)**, precizăm că din Expunerea de motive nu rezultă care anume este scopul instituirii unor pedepse majorate în cazul săvârșirii infracțiunilor prevăzute la **art.4** și **5** împotriva acestor persoane sau împotriva membrilor de familie ai acestora. De altfel, norma din **art.3** nici nu se mai referă la această categorie de persoane, întrucât are în vedere numai persoanele însărcinate cu îndeplinirea unor atribuții **în cadrul sau pentru o instituție publică**.

4. Referitor la **art.2**, precizăm că referirea generică la „persoane care desfășoară profesii liberale” nu este suficientă pentru circumscrierea sferei categoriei de persoane avute în vedere de text.

În plus, menționăm că, din redactarea propusă pentru **art.2** ar rezulta că intră în categoria „persoanelor de interes public” și persoanele care, aflate „în relații contractuale” cu instituțiile publice sau finanțate din fonduri publice, sunt, de fapt, beneficiari ai anumitor servicii publice, soluție legislativă care nu poate fi acceptată.

5. La **art.3**, precizăm că expresia „fapte de natură penală” nu este corectă, întrucât, prin ea însăși, o faptă nu are natură juridică. În dreptul penal sunt utilizate noțiunile de „infracțiune” sau, după caz,

„faptă prevăzută de legea penală”. Pe de altă parte, din redactarea textului nu rezultă care anume ar putea fi faptele prin care se aduce atingere „personalității” unei persoane fizice.

6. Din Expunerea de motive rezultă că la elaborarea proiectului s-a avut în vedere faptul că numai infracțiunile săvârșite „asupra unui funcționar public, proprietății sau membrilor familiei acestuia sunt pedepsite potrivit art.257 din Codul penal, în vreme ce faptele care intră în conținutul infracțiunii de ultraj săvârșite împotriva personalului angajat cu contract de muncă în cadrul instituțiilor publice urmează a fi „sanctionate potrivit cadrului general”. Întrucât art.257 din Codul penal se referă la infracțiunea de trafic de influență, faptă care nu este incriminată în scopul protejării funcționarilor publici, iar art.257 din noul Cod penal - Legea nr.286/2009 (act normativ care nu a intrat încă în vigoare) incriminează infracțiunea de ultraj, apreciem că Expunerea de motive se referă, de fapt, la această din urmă infracțiune (ultrajul) prevăzută în prezent la art.239 din Codul penal. Trebuie precizat însă, cu titlu preliminar, că susținerea din cuprinsul Expunerii de motive nu este corectă decât în parte. Astfel, potrivit art.239 din Codul penal, subiectul pasiv adiacent al infracțiunii de ultraj nu este orice funcționar public, ci **numai funcționarul public care îndeplinește o funcție ce implică exercițiul autorității de stat**. În doctrină¹ și în practica judiciară² s-a precizat că „prin funcționar care îndeplinește o funcție care implică exercițiul autorității de stat, în sensul art.239 din Codul penal trebuie înțeles numai acel funcționar din cadrul organelor prin care se realizează puterea de stat care, potrivit legii sau altor acte normative, este împuternicit să ia măsuri cu caracter obligatoriu și să impună respectarea lor ori acela care, deși nu are dreptul de a emite acte și a lua măsuri cu caracter obligatoriu, este însărcinat cu executarea unor asemenea dispoziții sau măsuri luate de organele competente”.

Totodată, trebuie precizat că explicația incriminării infracțiunii de ultraj, constă în faptul că **valoarea socială ocrotită o reprezintă**

¹ C. Bulai, A. Filipaș, C-tin. Mitrache, B.N. Bulai, C. Mitrache - *Instituții de drept penal*, Editura Trei, București, p.476

² Tribunalul Suprem, Secția penală, decizia 4089/1971

exercitarea autorității de stat³, iar obiectul juridic principal al acestei infracțiuni este autoritatea organului de stat în cadrul și în numele căruia acționează funcționarul public ultragiat, precum și relațiile sociale a căror desfășurare normală depinde de apărarea autorității organului de stat respectiv⁴, în vreme ce persoana funcționarului public reprezintă obiectul juridic adiacent (secundar) al acestei infracțiuni.

Având în vedere cele evidențiate în Expunerea de motive, art.1 din proiect definește o noțiune autonomă, aceea de „persoane de interes public”, a cărei sferă este alcătuită din „toate persoanele fizice care desfășoară raporturi individuale de muncă în cadrul unei instituții publice” (fiind deci „angajate cu contract de muncă”), precum și din toate „persoanele fizice care desfășoară activități în cadrul instituțiilor publice în baza unor contracte numite sau nenumite potrivit legii”. Totodată, potrivit **art.4 și 5** din proiect, infracțiunile săvârșite împotriva unei persoane de interes public avute în vedere de respectivele texte se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru acea infracțiune, ale cărei limite se majorează cu o treime.

O astfel de abordare nu este însă, corectă în raport cu prevederile art.147 alin.1 din Codul penal, potrivit cărora, în înțelesul legii penale, funcționar public este orice persoană care exercită permanent sau temporar, **cu orice titlu, indiferent cum a fost investită**, o însărcinare de orice natură, retribuită sau nu, în serviciul unei unități dintre cele la care se referă art.145, respectiv al unei autorități publice, al unei instituții publice sau al unei instituții ori al unei alte persoane juridice de interes public. Prin urmare, persoana care „desfășoară raporturi individuale de muncă în cadrul unei instituții publice”, precum și persoana care desfășoară activități în cadrul instituțiilor publice în baza unor contracte numite sau nenumite, potrivit legii, intră, din punct de vedere al legii penale, în categoria **funcționarilor publici**. Precizăm că noțiunea de funcționar public, utilizată de legea penală, are un înțeles autonom, sfera acesteia fiind mai largă decât cea a noțiunii de „funcționar public” utilizată de Legea nr.188/1999

³ Decizia Curții Constituționale nr.26 din 23 februarie 1999 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 239 alin. 1 din Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.136 din 1 aprilie 2009.

⁴ C. Bulai, A. Filipaș, C-tin. Mitache, B.N. Bulai, C. Mitache - *op.cit.*, p.476

privind statutul funcționarilor publici, așa cum s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție în Decizia nr.1489/2004.

Prin urmare, persoanele a căror protecție se urmărește prin proiect, respectiv personalul angajat cu contract individual de muncă în cadrul instituțiilor publice, reprezintă și în prezent, **din punct de vedere al legii penale, funcționari publici.**

În ceea ce privește protecția acordată de legea penală acestor persoane, trebuie precizat că, într-adevăr, așa cum s-a arătat anterior, infracțiunea de ultraj are ca subiect pasiv adiacent numai funcționarul public, în sensul legii penale, care îndeplinește o funcție care implică exercițiul autorității de stat, însă această calitate o pot avea atât persoanele care își desfășoară activitatea în cadrul unei instituții publice în baza unui raport de serviciu (funcționari publici în sensul Legii nr.188/1999 sau funcționari publici cu statut special), dar și acele persoane care își desfășoară activitatea în cadrul unei instituții publice în baza unui contract individual de muncă sau pe baza unui alt tip de contract (de exemplu, potrivit art.48 din Legea organizării și funcționării statisticii oficiale în România nr.226/2009, cu modificările și completările ulterioare, salariații Institutului Național de Statistică și ai celorlalți producători de statistici oficiale, precum și personalul atras din afara Sistemului statistic național, implicați în realizarea de recensăminte și a altor cercetări statistice se bucură, pe perioada îndeplinirii acestei activități, de protecția legii, **fiind considerați ca îndeplinind o funcție publică ce implică exercițiul autorității de stat**).

Întrucât „persoanele de interes public” avute în vedere de proiect constituie, potrivit legii penale, funcționari publici iar, în anumite situații, chiar funcționari publici care îndeplinesc o funcție ce implică exercițiul autorității de stat, adoptarea soluției legislative prevăzute la **art.4 și 5** din proiect, constând în agravarea pedepselor în cazul săvârșirii unor infracțiuni împotriva acestei categorii de persoane, apreciem că va avea următoarele consecințe:

a) în cazul săvârșirii, împotriva unei „persoane de interes public”, a faptelor care în prezent intră în conținutul infracțiunii de ultraj, în situația în care, potrivit legii penale, respectiva persoană este un funcționar public care îndeplinește o funcție ce implică exercițiul autorității de stat, s-ar ajunge la instituirea unor reglementări paralele și nu s-ar putea stabili care anume pedeapsă ar urma să fie aplicată - cea prevăzută

pentru ultraj sau cea majorată, potrivit art.4 și 5 din proiect, în raport cu pedeapsa prevăzută pentru acele fapte potrivit Codului penal.

b) în cazul săvârșirii altor infracțiuni decât cele care intră în conținutul infracțiunii de ultraj, aplicarea unei pedepse majorate, potrivit art.4 și 5 din proiect nu s-ar putea face și pentru funcționarii publici în sensul legii penale care îndeplinesc atribuții în cadrul unei instituții publice în baza unui raport de serviciu, întrucât această categorie de persoane nu este cuprinsă în definiția noțiunii de „persoană de interes public”, astfel cum aceasta este prevăzută la art.1 din proiect. O astfel de soluție ar fi însă, contrară principiului egalității în fața legii, consacrat de art.16 alin.(1) din Constituție, care, așa cum s-a precizat în jurisprudența constantă a Curții Constituționale, „presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite”⁵.

Observațiile sunt valabile, în mod corespunzător, și în ceea ce privește **art.6**, care are în vedere majorarea pedepselor în cazul infracțiunilor săvârșite împotriva membrilor de familie ai persoanelor de interes public „ca urmare a calității pe care o are aceasta și a atribuțiilor sale”.

Pe de altă parte, trebuie precizat că reglementarea propusă la **art.4**, în ceea ce privește infracțiunea de omor, va avea drept consecință imposibilitatea stabilirii legii aplicabile, întrucât, potrivit art.175 alin.1 lit.f) din Codul penal, săvârșirea omorului în legătură cu îndeplinirea îndatoririlor de serviciu sau publice ale victimei, constituie infracțiunea de omor calificat.

7. La **art.4**, în ceea ce privește infracțiunea de insultă, semnalăm următoarele:

a) abrogarea art.205, care incriminează insulta, prin Legea nr.278/2006 a fost declarată neconstituțională prin Decizia Curții Constituționale nr.62/2007, astfel încât, din punct de vedere al tehnicii legislative, textul este în prezent în vigoare. Cu toate acestea, prin Decizia nr.8/2010, Înalta Curte de Casație și Justiție a admis recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și sesizarea Colegiului de conducere al

⁵ Decizia Curții Constituționale nr.307 din 3 martie 2011, referitoare la respingerea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art.238 din Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.246 din 7 aprilie 2011

Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București, în sensul că normele de incriminare a insultei și calomniei cuprinse în art.205 și art.206 din Codul penal, precum și prevederile art.207 Cod penal privind proba verității, abrogate prin dispozițiile art.I pct.56 din Legea nr.278/2006, dispoziții declarate neconstituționale, **nu sunt în vigoare.**

b) Noul Cod penal - Legea nr.286/2009 nu mai incriminează infracțiunea de insultă.

8. Soluția legislativă prevăzută la art.7 nu este corectă în raport cu principiul aplicării legii penale mai favorabile, consacrat de art.15 alin.(2) din Constituție. Precizăm că dispoziția propusă în proiect este specifică legilor prin care se modifică norme de procedură penală, și nu în cazul succesiunii de incriminări, situație în care aplicarea legii penale se face potrivit regulilor prevăzute de art.10 - 16 din Codul penal, privind aplicarea legii penale în timp.

9. Norma propusă pentru art.8 alin.(1) nu este necesară, întrucât, așa cum s-a precizat în literatura de specialitate⁶, „în dreptul nostru, singura lege penală generală este Codul penal”, prin urmare toate legile penale speciale „se completează” cu prevederile Codului penal.

10. La art.8 alin.(2), norma este în contradicție cu dispozițiile art.78 din Constituția României, potrivit căroră „legea se publică în Monitorul Oficial al României și intră în vigoare la 3 zile de la data publicării sau la o dată ulterioară prevăzută în textul ei”.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș ILIESCU

București

Nr. 435 / 13.04.2011

⁶ C.Bulai - *Manual de drept penal, partea generală*, Ed.All, 1997, p.75

L. nr. 7/2004

M. Of. nr. 157/23 feb. 2004

Lege privind Codul de conduită a funcționarilor publici

1 republicare cu
renumerotare

M. Of. nr. 525/2 aug. 2007

Lege privind Codul de conduită a funcționarilor publici

L. nr. 477/2004

M. Of. nr. 1105/26 nov. 2004

• *Lege privind Codul de conduită a personalului contractual din autoritățile și instituțiile publice*

1 promulgată prin D. nr. 897/2004 M. Of. nr. 1105/26 nov. 2004

Decret pentru promulgarea Legii privind Codul de conduită a
personalului contractual din autoritățile și instituțiile publice

Codul penal

(v. D.C.C. nr. 52/1994 (art. 223-225, 229-234, 248, 249) - M. Of. nr. 29/8 febr. 1995; D.C.C. nr. 81/1994 (art. 200 alin. 1) - M. Of. nr. 14/25 ian. 1995; D.C.C. nr. 128/1994 (art. 60) - M. Of. nr. 86/8 mai 1995; D.C.C. nr. 214/1997 (art. II alin. 1 din L. nr. 140/1996) - M. Of. nr. 234/8 sept. 1997; D.C.C. nr. 463/1997 (art. 81 alin. 4) - M. Of. nr. 53/6 febr. 1998; D.C.C. nr. 25/1998 (art. 81 alin. 4, art. 861 alin. 4) - M. Of. nr. 143/8 apr. 1998; D.C.C. nr. 177/1998 (art. 213 alin. 2) - M. Of. nr. 77/24 febr. 1999; D.C.C. nr. 150/1999 (art. 217 alin. 6) - M. Of. nr. 605/10 dec. 1999; D.C.C. nr. 165/1999 (art. 220 alin. 4) - M. Of. nr. 624/21 dec. 1999; D.C.C. nr. 303/2001 (alin. (1) și (2) al art. II din O.U.G. nr. 89/2001) - M. Of. nr. 809/17 dec. 2001; Decizia C.S.J. nr. III/2002 (art. 147 alin. 2, art. 215_1) - M. Of. nr. 113/24 feb. 2003; L. nr. 301/2004 - M. Of. nr. 575/29 iun. 2004; Decizia I.C.C.J. nr. II/2005 (art. 33 lit. b) - M. Of. nr. 867/27 sep. 2005; Decizia I.C.C.J. nr. III/2005 (art. 197 alin. 1, art. 201) - M. Of. nr. 867/27 sep. 2005; Decizia I.C.C.J. nr. IV/2005 (art. 75 alin. 1 lit. b), art. 174 alin. 1, art. 175 alin. 1 lit. c) - M. Of. nr. 15/9 ian. 2006; v. Decizia I.C.C.J. nr. IX/2005 - M. Of. nr. 123/9 feb. 2006 (art. 215 alin. 4); v. Decizia nr. X/2005 - M. Of. nr. 123/9 feb. 2006 (art. 34 și 120); Decizia I.C.C.J. nr. XIV/2005 - M. Of. nr. 284/29 mar. 2006 (art. 82, art. 120 alin. 2); Decizia I.C.C.J. nr. XVIII/2005 - M. Of. nr. 285/29 mar. 2006 (art. 118 lit. b) teza I); Decizia I.C.C.J. nr. II/2006 - M. Of. nr. 291/31 mar. 2006 (art. 209 alin. 3 lit. h)); Decizia I.C.C.J. nr. V/2006 - M. Of. nr. 492/7 iun. 2006 (art. 176 alin. 1 lit. b); Decizia I.C.C.J. nr. VIII/2006 - M. Of. nr. 475/1 iun. 2006 (art. 59, 59_1, 60 și 62); expresia "pedepse complementare" din cuprinsul actelor normative în vigoare, se înlocuiește cu expresia "pedepse complementare" (L. nr. 278/2006); Decizia I.C.C.J. nr. XIV/2006 - M. Of. nr. 6/4 ian. 2007 (art. 146); Decizia I.C.C.J. nr. XIX/2006 - M. Of. nr. 6/4 ian. 2007 (art. 291); Decizia I.C.C.J. nr. XVI/2006 - M. Of. nr. 7/5 ian. 2007 (art. 81, 86_1, 86_7); Decizia I.C.C.J. nr. XX/2006 - M. Of. nr. 7/5 ian. 2007 (art. 220); D.C.C. nr. 62/2007 (art. I pct. 56 din L. nr. 278/2006 referitor la abrogarea art. 205, 206 și 207) - M. Of. nr. 104/12 feb. 2007; Decizia I.C.C.J. nr. VIII/2007 - (art. 14, 15, 146) - M. Of. nr. 733/30 oct. 2007; Decizia I.C.C.J. nr. XXIV/2007 - M. Of. nr. 772/14 nov. 2007 (art. 64, art. 65); Decizia I.C.C.J. nr. XXVI/2007 - M. Of. nr. 772/14 nov. 2007 (art. 331-352); Decizia I.C.C.J. nr. XXXI/2007 - M. Of. nr. 772/14 nov. 2007 (art. 192, art. 211); Decizia I.C.C.J. nr. L (50)/2007 - M. Of. nr. 775/15 nov. 2007 (art. 63_1); DICCJ nr. I/2007 - M. Of. nr. 81/1 feb. 2008 - (art. 178 alin. 2 și 3); Decizia I.C.C.J. nr. LIX/2007 - M. Of. nr. 274/7 apr. 2008 - (art. 255 alin. 3 și 5); Decizia I.C.C.J. nr. XIX/2007 - M. Of. nr. 503/3 iul. 2008 (art. 293 alin. 1 teza I); Decizia I.C.C.J. nr. LXVI (66)/2007 - M. Of. nr. 537/16 iul. 2008 (art. 182 alin. 2); Decizia I.C.C.J. nr. LXVII (67)/2007 - M. Of. nr. 537/16 iul. 2008 (art. 59-61); Decizia ICCJ nr. LXX (70) - M. Of. nr. 539/17 iul. 2008 (art. 34, art. 35, art. 36 alin. 1 și alin. 2); Decizia I.C.C.J. nr. XVII/2007 - M. Of. nr. 542/17 iul. 2008 (art. 329); Decizia I.C.C.J. nr. XVIII/2007 - M. Of. nr. 542/17 iul. 2008 (art. 37 lit. a) și b)); Decizia I.C.C.J. nr. LXXIV (74)/2007 - M. Of. nr. 545/18 iul. 2008 (art. 64 lit. a) teza I - c), art. 71); Decizia I.C.C.J. nr. LXXV (75)/2007 - M. Of. nr. 545/18 iul. 2008 (art. 86_2 alin. 1, art. 110, art. 110_1 alin. 1); Decizia I.C.C.J. nr. XXV (25)/2007 - M. Of. nr. 574/30 iul. 2008 (art. 59 și art. 60); Decizia I.C.C.J. nr. LXXXI(81)/2007 - M. Of. nr. 780/21 nov. 2008 (art. 269 alin. 3); Decizia I.C.C.J. nr. I/2008 - M. Of. nr. 817/5 dec. 2008 (art. 189 alin. 1-3); Decizia I.C.C.J. nr. 13/2008 - M. Of. nr. 853/18 dec. 2008 (art. 114); Decizia I.C.C.J. nr. 17/2008 - M. Of. nr. 866/22 dec. 2008 (art. 41 alin. 2, art. 197 alin. 1, alin. 2 lit. b_1), alin. 3 teza I, art. 203); Decizia I.C.C.J. nr. 8/2008 - M. Of. nr. 866/22 dec. 2008 (art. 13); Decizia I.C.C.J. nr. 4/2008 - M. Of. nr. 868/22 dec. 2008 (art. 289); Decizia I.C.C.J. nr. 2/2008 - M. Of. nr. 859/19 dec. 2008 (art. 26, art. 221); Decizia I.C.C.J. nr. 34/2008 - M. Of. nr. 152/11 mar. 2009 (art. 132); Decizia I.C.C.J. nr. 35/2008 - M. Of. nr. 158/13 mar. 2009 (art. 319); D.I.C.C.J. nr. 37/2009 - M. Of. nr. 177/23 mar. 2009 (art. 180, art. 181, art. 189 și art. 306); Decizia I.C.C.J. nr. 42/2008 - M. Of. nr. 204/31 mar. 2009 (art. 85); Decizia I.C.C.J. nr. 20/2008 - M. Of. nr. 334/20 mar. 2009 (art. 76 alin. 2); Decizia I.C.C.J. nr. 3/2009 - M. Of. nr. 393/10 iun. 2009 (art. 133-138); Decizia I.C.C.J. nr. 26/2009 - M. Of. nr. 284/30 apr. 2010 (art. 184 alin. 3 și alin. 4_1);

Ediție Oficială -1997- publicată de Ministerul Justiției la S.C. LuminaLex

1 republicare

M. Of. nr. 65/16 apr. 1997

Codul penal al României

2 admisă excepție de neconst. prin

D.C.C. nr. 463/1997

M. Of. nr. 53/6 feb. 1998

art. 81 alin. 4

Decizia nr. 463 din 13 noiembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 81 alin. 4 din Codul penal

3 admisă excepție de neconst. prin

D.C.C. nr. 25/1998

M. Of. nr. 143/8 apr. 1998

dispozițiile art. 86_1 alin. 4 sunt neconstituționale cât privește trimiterea la prevederile art. 81 alin. 4 din același cod.

Decizia nr. 25 din 10 februarie 1998 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 81 alin. 4 și ale art. 86_1 alin. 4 din Codul penal

4 admisă excepție de neconst. prin

D.C.C. nr. 177/1998

M. Of. nr. 77/24 feb. 1999

dispoziția "cu excepția cazului când acesta este în întregime sau în parte al statului", prevăzută la art. 213 alin. 2, este neconstituțională

Decizia nr. 177 din 15 decembrie 1998 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 213 alin. 2 din Codul penal

5 admisă excepție de neconst. prin

D.C.C. nr. 5/1999

M. Of. nr. 95/5 mar. 1999

dispoziția art. 214 alin. 3 "cu excepția cazului când acesta este în întregime sau în parte al statului" este neconstituțională

Decizia nr. 5 din 4 februarie 1999 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 214 alin. 3 din Codul penal

- 6 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 150/1999 M. Of. nr. 605/10 dec. 1999 *dispoziția "cu excepția cazului când acesta este în întregime sau în parte al statului", prevăzută la art. 217 alin. 6 este neconstituțională*
- 7 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 165/1999 M. Of. nr. 624/21 dec. 1999 *dispoziția art. 220 alin. 4 "cu excepția cazului când acesta este întregime sau în parte al statului" este neconstituțională*
- 8 modificări prin L. nr. 143/2000 M. Of. nr. 362/3 aug. 2000
Lege privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri
- Notă: v. Decizia Î.C.C.J. nr. XVIII/2005 - M.Of. nr. 285/29 mar. 2006 (art. 2-10, art. 17 alin. (1)); v. Decizia Î.C.C.J. nr. XVI/2006 - M. Of. nr. 7/5 ian. 2007 (art. 2-10); Decizia Î.C.C.J. nr. 38 - M. Of. nr. 161/16 mar. 2009 (art. 2-9, art. 10);
- 9 modificări prin L. nr. 197/2000 M. Of. nr. 568/15 nov. 2000
Lege pentru modificarea și completarea unor dispoziții din Codul penal
- 10 modificări prin O.U.G. nr. 207/2000 M. Of. nr. 594/22 nov. 2000
Ordonanță de urgență privind modificarea și completarea Codului penal și a Codului de procedură penală
- aprobată cu modificări și completări prin L. nr. 456/2001 M. Of. nr. 410/25 iul. 2001
- 11 modificări prin O.U.G. nr. 295/2000 M. Of. nr. 707/30 dec. 2000
Ordonanță de urgență pentru suspendarea aplicării sau abrogarea unor ordonanțe și ordonanțe de urgență ale Guvernului
- aprobată prin L. nr. 109/2001 M. Of. nr. 157/29 mar. 2001
- 12 modificări prin O.U.G. nr. 10/2001 M. Of. nr. 62/6 feb. 2001
Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 271/2000 privind regimul activităților de transport, comercializare și recuperare a țițeiului, gazolinei, condensatului și etanului lichid și stabilirea regimului de urmărire și judecare în procedură urgentă a unor fapte penale
- aprobată cu modificări și completări prin L. nr. 20/2002 M. Of. nr. 59/28 ian. 2002
- 13 modificări prin O.U.G. nr. 89/2001 M. Of. nr. 338/26 iun. 2001
Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea unor dispoziții din Codul penal referitoare la infracțiuni privind viața sexuală
- aprobată cu modificări și completări prin L. nr. 61/2002 M. Of. nr. 65/30 ian. 2002
- 14 modificări prin L. nr. 456/2001 M. Of. nr. 410/25 iul. 2001
Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 207/2000 privind modificarea și completarea Codului penal și a Codului de procedură penală

15 modificări prin	L. nr. 20/2002	M. Of. nr. 59/28 ian. 2002	<i>modifică art.209 alin.(3) lit.a; introduce alin.(5) la art.209</i>
	Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2001 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 271/2000 privind regimul activităților de transport, comercializare și recuperare a țițeiului, gazolinei, condensatului și etanului lichid și stabilirea regimului de urmărire și judecare în procedură urgentă a unor fapte penale		<i>Codul penal L. nr. 15/1968 republicare în M. Of. nr. 65/16 apr. 1997</i>
16 modificări prin	L. nr. 61/2002	M. Of. nr. 65/30 ian. 2002	<i>modifică art.198 alin.(2), art.201; introduce art.2031; abrogă alin.(4) și (5) de la art.201 introduse prin O.U.G. nr. 89/2001</i>
	Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 89/2001 pentru modificarea și completarea unor dispoziții din Codul penal referitoare la infracțiuni privind viața sexuală		
17 modificări prin	L. nr. 169/2002	M. Of. nr. 261/18 apr. 2002	<i>modifică art.53 pct.1 lit.c, art.63 alin.(2) și (3), art.76 alin.(1) lit.e și f, art.182, art.184 alin.(1) și (2), art.189, art.192 alin.(1) și (2), art.211 alin.(2), art.272, art.279 alin.(1) și (3), art.310, art.311, art.321, art.329; introduce alin.2_1 la art.44, alin.(4_1) la art.184, alin.(2_1) la art.211, alin.(3_1) la art.279</i>
	Lege privind modificarea și completarea Codului penal, a Codului de procedură penală și a unor legi speciale		
18 modificări prin	O.U.G. nr. 58/2002	M. Of. nr. 351/27 mai 2002	<i>modifică art.205 alin.(1), art.206 alin.(1), art.239 alin.(1), art.239_1; introduce un alineat nou, după alin.1, la art.239; abrogă art.238</i>
	Ordonanță de urgență privind modificarea și completarea unor dispoziții din Codul penal referitoare la infracțiuni contra demnității și infracțiuni contra autorității, precum și a unor dispoziții din Codul de procedură penală		
aprobată cu modificări prin	L. nr. 160/2005	M. Of. nr. 470/2 iun. 2005	
19 modificări prin	O.U.G. nr. 93/2002	M. Of. nr. 453/27 iun. 2002	<i>modifică art.64 alin.(1) lit.c, art.297 alin.(1), art.313 alin.(1) și (3); introduce trei alineate la art.313 după alin.(3)</i>
	Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Codului penal		
aprobată prin	L. nr. 574/2002	M. Of. nr. 787/30 oct. 2002	
20 modificări prin	O.U.G. nr. 143/2002	M. Of. nr. 804/5 nov. 2002	<i>modifică art.197 alin.(3), art.198, art.201 alin.(2) și (3), art.202 alin.(1) și (2), art.306, art.329 alin.(3); introduce alin.3_1 și 3_2 la art.201, alin.2_1 la art.202</i>
	Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea unor dispoziții din Codul penal și unele legi speciale, în vederea ocrotirii minorilor împotriva abuzurilor sexuale		
aprobată prin	L. nr. 45/2003	M. Of. nr. 51/29 ian. 2003	
21 completat prin	O.U.G. nr. 109/2004	M. Of. nr. 1115/27 nov. 2004	<i>introduce art.281_1</i>
	Ordonanță de urgență pentru completarea Codului penal		
aprobată cu modificări prin	L. nr. 85/2005	M. Of. nr. 303/12 apr. 2005	
22 modificări prin	L. nr. 85/2005	M. Of. nr. 303/12 apr. 2005	<i>aprobă cu modificări O.U.G.nr. 109/2004 și i modifică art. 281_1</i>
	Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2004 pentru completarea Codului penal		
23 modificări prin	L. nr. 160/2005	M. Of. nr. 470/2 iun. 2005	<i>modifică art.206 alin.1, art.239 alin.2; abrogă art.239 alin. 1</i>
	Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2002 privind modificarea și completarea unor dispoziții din Codul penal referitoare la infracțiuni contra demnității și infracțiuni contra autorității, precum și a unor dispoziții din Codul de procedură penală		

24 modificări prin L. nr. 247/2005 M. Of. nr. 653/22 iul. 2005

Lege privind reforma în domeniile proprietății și justiției,
precum și unele măsuri adiacente

Notă: înlocuiește în cuprinsul actelor normative denumirea de "procuror consilier" cu cea de "consilier"; (V. Decizia nr. LII (52)/2007 - M. Of. nr. 140/22 feb. 2008 (art.16)); D.C.C. nr. 830/2008 - M. Of. nr. 559 din 24 iul. 2008 (art. 1 pct. 60 din titlul I);

25 modificări prin L. nr. 278/2006 M. Of. nr. 601/12 iul. 2006

Lege pentru modificarea și completarea Codului penal,
precum și pentru modificarea și completarea altor legi

modifică art. 34 denumirea marginală, art. 35 alin. 4, art. 36 denumirea marginală, art. 37 denumirea marginală și alin. 1 partea introductivă, art. 39 denumirea marginală, art. 42, art. 53 denumirea marginală, pct. 1 lit. c) și pct. 3, denumirea cap. III al titlului III, art. 63 alin. 2 și 3, denumirea cap. IV al titlului III, art. 71, art. 76 partea introductivă și alin. (1) lit. e) și f), art. 78, art. 81 alin. 1 partea introductivă, art. 84, art. 86_1 alin. 1 partea introductivă, art. 86_1 alin. 4, art. 86_3 alin. 1 lit. a), alin. 2 și 4, art. 86_4 alin. 2, art. 90 alin. 1 lit. a), art. 91 lit. c), art. 118, art. 122 alin. 1 partea introductivă, art. 126 alin. 1 partea introductivă și alin. 3, art. 134, art. 146, art. 166_1, art. 168_1, art. 193 alin. 1, art. 239, art. 239_1, art. 247, art. 250, art. 271 alin. 1 și 4, art. 317, art. 335, art. 336, art. 337, art. 353, art. 354;
introduce art. 19_1, alin. 3 la art. 21, alin. 5 la art. 35, alin. 2 la art. 40, art. 40_1, art. 40_2, art. 53_1, art. 53_2, o nouă secțiune cu art. 53_3 și 53_4 înaintea sect. 1 la titlul III cap. III, cap. IV_1 cu art. 71_1-71_7 la titlul III, alin. 3 la art. 72, lit. c_1) la art. 75 alin. 1, alin. 4 la art. 76, alin. 4 la art. 80, alin. 1_1 la art. 122, alin. 3 la art. 122, alin. 1_1 și 1_2 la art. 126, art. 141_1, lit. g) la art. 176 alin. 1, art. 253_1, alin. 5 la art. 271, art. 285_1;
abrogă art. 56, art. 58, art. 81 alin. 3 și 4, art. 86_1 alin. 3, art. 86_7 alin. 3, art. 205, art. 206, art. 207 și art. 236_1, art. 304, art. 327;
înlocuiește, în cuprinsul Codului Penal și a altor acte normative în vigoare, expresia "pedepse complementare" cu expresia "pedepse complementare"

(v. D.C.C. nr. 62/2007 (art. 1 pct. 56) - M. Of. nr. 104/12 feb. 2007)

26 modificări prin O.U.G. nr. 60/2006 M. Of. nr. 764/7 sep. 2006

Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea
Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea
altor legi

modifică art.35 alin.5

27 modificări prin D.C.C. nr. 62/2007 M. Of. nr. 104/12 feb. 2007

Decizia nr. 62 din 18 ianuarie 2007 referitoare la excepția de
neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 56 din Legea nr.
278/2006 pentru modificarea și completarea Codului penal,
precum și pentru modificarea și completarea altor legi

*suspendă, pentru o perioadă de 45 zile
dispozițiile art. 1 pct. 56 din L. nr. 278/2006
referitoare la abrogarea art. 205, 206 și
207 (termenul se împlinște la 29 martie
2007, după care operează prevederile art.
147 alin. (1) din Constituție)*

28	modificări prin	L. nr. 337/2007 Lege pentru completarea art. 195 din Codul penal	M. Of. nr. 841/8 dec. 2007	<i>introduce alin.2_1 la art.195</i>
29	completat prin	L. nr. 58/2008 Lege pentru completarea art. 258 din Codul penal	M. Of. nr. 228/25 mar. 2008	<i>introduce alin. 2 la art. 258</i>
30	modificări prin	O.U.G. nr. 198/2008 Ordonanță de urgență privind modificarea și completarea Codului penal aprobată cu completări prin L. nr. 93/2010	M. Of. nr. 824/8 dec. 2008 M. Of. nr. 351/27 mai 2010	<i>modifică art. 239_1; introduce alin. 5 la art. 239 și art. 272_1</i>
31	modificări prin	L. nr. 93/2010 Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 198/2008 privind modificarea și completarea Codului penal	M. Of. nr. 351/27 mai 2010	<i>aprobă O.U.G. nr. 198/2008 și modifică art. 219 alin. 2, art. 239 alin. 2</i>
32	modificări prin	L. nr. 202/2010 Lege privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor	M. Of. nr. 714/26 oct. 2010	<i>modifică art. 18_1 alin. 2 și 3; introduce art. 74_1, alin. 6 la art. 184</i>